

Asztalos Attila Iván

Sziasztok!

A hetem elég király volt, nyaralni vagyunk a családommal Horvátországban, és nagyon jól telik. Ez egy hirtelen jött ötlet volt, aztán sikerült gyorsan szállásokat foglalni és most itt vagyunk.

Azért mondom hogy szállásokat mert az első éjszaka, a második éjszaka illetve azóta is más szálláson vagyunk (össz: 3).

Meg akartunk nézni egy másik várost is (Trogir), szóval két éjszakát ott töltöttünk két különböző szálláson. Nagyon izgalmas volt, főleg az angolul alig tudó néninél becsekkolni, aki mivel nem értette az angolt teljesen hülyének nézett és elküldött azzal az üzenettel hogy én nem értek semmit, majd ha a családommal jövök (akik addig parkolóhelyet kerestek), akkor lehet hogy beenged (elég bolond volt a néni alapból is). Na erről ennyit.

Még egy történetet szeretnék leírni.

Van itt egy sziget, ahova már előző alkalommal is el akartunk suppal menni, el is jutottunk a széléig nagynehezen mert ellenszél fújt, nade ott meg élt egy madár család (ezt lehet meséltem már), és elkezdett mindket olyan erőből támadni, hogy ott az lett volna a vége hogy vagy mi vagy a madár megsérül és ezek közül egyiket sem akartuk szóval elmentünk. Nade most...a madár már nem volt, szóval meghódítottuk a többihez képest kicsi szigetet, jó kis tesós program volt (csatoltam képet a szigetről).

Szerdán megyünk haza és másnap megyek a Bory várba előkészülni Péter atya születésnapjára, már nagyon várom.

Remélem nektek is szép hetetek volt!

Üdvözlettel
Ati

Feczkó Csongor

Kedves Vértesszék Évfolyamtársak!

Tudom, megint eltűntem, nem megy nekem ez a levélírás.

Röviden: dübörög a nyár, voltam 2 hetet a Bükkben, ami kis digitális detoxként is jól jött, mert téreőr sem nagyon leledzett. Az elmúlt héten nyaraltunk a családdal nagymamámnál,

illetve a szobatársammal pedig körbe tekertük bringával a Balatont egy nap alatt, ami régi bakancslistás dolog volt. Mindeközben folyamatosan gyakorlataim vannak, több-kevesebb hasznossággal.

Remélem tartalmasan és terv szerint telik a nyaratok, további szép szünidőt kívánok akinek az van, a többieknek meg kitartást a meleg napokon!

Üdv.:

Csongor

Kelt. Valahol a vonaton Győr és Budapest között, 2025.08.17.

Gyimóthy Bálint

Husznai Albert

Sziasztok!

Jó gyorsan elrepült ez a hét is itt Ázsiában. A gyakorlatok sokkal jobbak lettek, egyre több orvossal, aszisztenssel sikerült többé-kevésbé összebarátkozni, és így egészen sokat magyaráznak. Az egyik doki meghívott vacsorázni, egy másik meg reggelizni, nagyon jófejek voltak!

Hétvégén átmentünk Malaysia fővárosába, Kuala Lumpurba, ahol éjjel 2 és 3 között a monszunnak hála olyan szakadó esőben kereshettük a lemerülés határán lévő telefonokkal a szállásunkat, hogy bőven boka fölöttig ért a víz a zebrán. Végre kipróbálhattam az eddig csak elméletben működő esőszettetemet, amit már legalább 5 nyári túrán huncibáltam magammal: egy 200 literes szemeteszákot és strandpapucsot. Az eredmény lenyűgöző volt: száraz maradtam én is, a hátizsákom is, és másnap száraz cipőben csodálhattam meg a Batu-barlangot a majmaival, és egy buddhista templomot a környező dombságban. Ami a várost illeti, egészen lenyűgöző, milyen felhőkarcolókat építenek. A szállásunk a 33. emeleten volt, és így is inkább egy magasságban voltunk a környezettel, mintsem sokkal fölötte.

Mindemellett egy kilencedet csinálók most a papság-házasság kérdésért (gondoltam mindenkitől és mindentől messze ezen könnyebb lesz még egy utolsót letisztultan elmélkedni), de eddig ez most elég nehezen sikerül, gondolkozom, újra kezdem-e, mert inkább csak pipáltam az imákat eddig, mintsem tényleg ott voltam bennük.

Na de szóval csodaszép az élet, végtelenül hálás vagyok a sok élményért és tapasztalatért, amiben részem lehet, és közben kicsit várom, hogy majd újra otthon is legyek, de ezzel együtt minden percét élvezem az itt létnek!

Kíváncsian várom leveleiteket!

Isten áldjon Titeket!

Albert több képet is küldött amelyeket nem illesztenék be ide, hanem a levél mellett csatolom az e-mailbe. - Jakab

Kondorosy Boti

Sziasztok!

Remélem jól telt a múlt hetetek, velem a következők történtek:

Vasárnap családi ünneplés volt, mindenki összegyűlt nővérem és sógorom születésnapjára. Utána bátyám kivételével mindenki (szüleim is, családnapokra) elment otthonról, úgyhogy ketten maradtunk.

Hétfőn kihoztuk még a nagymamámat hozzánk, úgyhogy szerdáig így hármasan voltunk otthon, amíg bátyám fel nem ment Pestre. Közben minden nap meglátogattuk nagyapámat a kórházban (ugye a medencetörés), azon kívül locsolás volt még leginkább az értelmes tevékenység. Nem értelmesként sokat játszottunk együtt, vagy hát félértelmes mert együtt volt.

Csütörtök -pénteken ketten voltunk mamával, nem sok minden változott. Elintéztem egy kolis ügyet az okmányirodában, és csütörtökön nem voltunk látogatóban, még egyedül locsolták, de kb ugyanaz volt. Péntek éjszaka jöttek meg szüleim.

Szombaton pár szaktársam lejött Pestről Keszthelyre balatonozni, velük töltöttem az időt fél 12-től fél 5-ig. Fél hét körül indultunk családi nyaralásra, és fél 11 körül érkeztünk meg, mert találkoztunk egy halálesettel végződő balesettel útközben.

Vasárnap elmentünk Abaligetre misére (Orfű ln van a szállásunk, mind2 Pécs mellett van), majd az ottani barlangot néztük meg. Nem volt nagy durranás a Dunántúl leghosszabb cseppkőbarlangjához képest, nagyon fiatal (pár ezer éves) barlang, alig van benne cseppkő. Közben ettünk egyet, majd délután hazamentünk. A szálláson jakuzziztunk, majd megjöttek fiatalabb nővéremék, úgyhogy teljes család megjött (többiek előttünk ott voltak). Délután-este csak a szálláson voltunk, nem történt semmi különös.

Szép hetet mindenkinek!

Kovács Kenéz

Nováki Lóránt

Sziasztok!

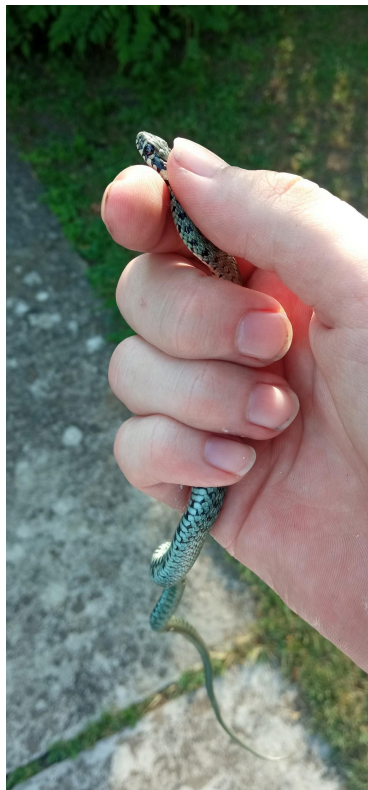
A hét elején lett vége a családi bicikli túrának, amin azt gondolom mindenki sokkal jobban teljesített, mint tavaly, és a hangulat is tök jó volt. 12-e éjszakáján a perseida csillaghullást néztük a barátnőmmel egy kisebb egyetemi társaságban. Kb mindig akkor jött egy nagy amikor másik részét néztem az égboltnak.

Sikerült találkozni egyetemről még másokkal is tegnap, akikkel két kocsmát, és egy tavat is sikerült meglátogatni az éjszaka során, szóval esemény dúsnak éreztem:) Igazából senkivel közülük nem folytatom együtt a tanulmányaim, de nyilván az eltések nem kerülnek messzire, de páran svédországba mennek tovább tanulni, szóval ezért volt fontosabb, hogy legyen valami.

Sikerült még a szakdolgozotammal kapcsolatos ötleteimet is megcsinálni, így igazából a témavezetőm válaszára várok, hogy mit gondol, érdemes ezek az ötleteket tovább vinni vagy nem, és akkor mostmár vagy így vagy úgy, de lassan lezárom ezt a kutatási területet.

Ja majdnem elfelejtettem, de a kiránduláson fogtam egy siklót. Fene бүдös volt, meg nagyon fenyegetően sziszegett, de a vértető training után sima liba (sikló) volt, ld. illusztráció:

Szép nyarat nektek a maradékában!

Üdv
Lóri

Pór Benedek

Szabó Jónás

Sziasztok!

Izgi hetem volt!

Kedden voltam a tdk-s telepemen бүтүкölни, sikerült végre úgy felszerelni a szenzoraimat és a hozzá való kellékeket, hogy folyamatosan táblázatba gyűjtse nekem az adatokat. Meglepően sok munka volt, örülök, hogy sikerült! A telepvezető megkért, hogy segítsek neki egy lefuttatott teszt elemzésében, szóval sok excelezést kaptam a nyakamba, de megmentett a chatgpt.

Szerdán indultam pár barátommal a dolomitokba túrázni, vadkempingezni. Eleinte kicsit fura volt, mivel csak családdal vagy egyedül szoktam ilyesmiket csinálni, volt is pár félreértés.

Egyszer pl eléggé előrementem, ők meg megijedtek, hogy eltévedtem és elkezdtek keresni, ez elég kellemetlen volt.

Utána viszont sikerült megtalálni a közös hangot, illetve a saját énidőimet is be tudtam illeszteni. Ők kocsiban aludtak, én mindig sátraztam. Egyik éjjel pl fent aludtam a hegyen egyedül, az gyönyörű volt. Meg is tudtam nézni a gerincről a napfelkeltét, sikerült jó képeket is csinálnom timerr-rel.

Egyik hajnalban meg arra ébredtem, hogy valami furakszik be a sátramba. Először ijesztő volt, aztán kiderült hogy csak egy félszemű, farkatlan róka próbálja elszántan ellopni az esőkabátomat.

Persze gyönyörű helyeken túráztunk.

Most Svájcban vagyok, pár napra meglátogatok egy családot, ahol két évvel ezelőtt bábysitterkedtem.

Remélem, ti is mind jól vagytok!

Jónás

Szilika Doma

Csermák Péter atya

Schrődl Ákos

Sziasztok!

Nekem az elmúlt időszak a folyamatos költözésről, lakásfelújításról és munkáról szólt. A lakást igyekszünk újpesten felújítani és a cuccaimat áthordani Óbudára, ami úgy néz ki, hogy tízszer annyi munka, mint azt először elképzeltük. Egyszerre próbálunk fűtőtestet, kanapét, szerkrényt, ajtót beszerezni, villanyt szerelni vakolni, festeni és bojleret tisztítani ami persze lehetetlen, szóval alternatív megoldásokon dolgozunk. A nagymamát régi kanapéját pl pont ki akarták dobni, én meg odacipeltem magunkhoz, és Jysk-ből vett két plédet körbe rászögeltem, így most nem látszik, hogy szegényke már mindjárt szétesik így közel ötven év után:

Emellett a cégnél nekem kell CRM rendszert programoznom, ami nem kis stressz, főleg, hogy a kollégák nem értik, hogy miért meg hogyan működik egy rendszer és mindenkinek külön

igénye van, hogy mit szeretne magának. Remélem lassan vége lesz és elkészül a program teljesen, mert most a többi dolgom alig halad sajnos mellette.

De, hogy egy kis pihenésről is beszéljek, most szereztünk be egy nagy függőágyat és szombaton volt időnk kimenni kisorosziba kifeszíteni és egész nap csak könyvet oldastunk, fürödtünk és társasoztunk. ^ _ ^

Szeretettel ajánlom mindenkinek aki jót olvasna:
<https://moly.hu/konyvek/herve-le-tellier-anomalia>

Pusszantás!

Ákos

Szabó Jakab

Hali!

Hétfőtől péntekig Arlón voltam, tolmács/segítő a ferences Kisnővérek focitáborában. Tavaly voltam itt először, és bár nagyon fárasztó volt, és gyakran nehéz, biztos voltam benne, hogy vissza szeretnék jönni ide.

Idén is nagyon fárasztó volt, főleg a sok nyári program miatt, ami már volt. Idén a nagyobb, kamaszabb korosztállyal voltam, úgyhogy igazán a “szakmai érdeklődésem” középpontját csiklandokzták a hét kihívásai. Még nagyon frissek az élmények, és nem annyira tudok választani, hogy mit meséljek el a táborból... Egy nagyon jó önkéntes csapat volt ez, három fiatal fociedző jött Szerbiából, akik rengeteget hozzattek a programokhoz. Lidi sajnos csak szerdáig volt, mert csütörtökön elutaztak a Portréninggel Schönstattba.

Talán amit kiemelnék, hogy sok különböző keresztény felekezet és lelkiség gyűlt össze: ferences, schönstatti, baptista, szabadkeresztény, és lehet, hogy más is, ami most nem jut az eszembe - mégis, (vagy pont ezért?) egy nagy egységet éltem meg a csapatban. Kedden Judit nővér (a főszervező) által facebookra közvetített dicsőítésen is ott tudtunk lenni, ami azért volt különleges, mert a szoba tele volt tábori felszereléssel, matracokkal, többen ott aludtak, és ennek a közepén állt a kamera, egy kis háziszentélyre irányítva. Nagyon a KH jutott az eszembe erről a helyzetről!

Péntek este óta pedig itthon vagyok; tegnap (szombat) kb semmit nem csináltam (jó, elmentem magyar meg kínai élelmiszer-üzletbe is, meg átnéztem egy kicsit a régi biciklimet), ami kicsit bosszantó. Ma viszont elutaztam Esztergomba, ahhoz a házaspárhoz, akiknél Jónás is járt komatállal; most rajtam volt a sor, s vittem miszolevest, és csináltam nekik zöldséges pirított tésztát. Sőt, el is mosogattam, meg próbáltam minél többet segíteni, amíg ott voltam. Nagyon jót beszélgettünk, belekérdeztek meglepően mélyen a Lidivel való kapcsolatomban elejébe is a lánykérés apropóján. A kis hathetes lánykájukat a vállamon tartani meg egészen különleges volt: akármilyen nyálasan is hangozhat, de nagyon elkezdtem ettől én is vágnyi egy saját gyerekre.

Update: hétfő délelőtt azt hittem, végre át tudom venni Lidi gyűrűjét, amit még júniusban kezdtem intézni. Elkészült, még a kezemen is volt, de... szabadságon van az az ékszerész, akivel én beszéltem, a másik meg nem tudta megmondani az árát:) Szóval majd talán pénteken tényleg meglesz, most már kezdek türelmetlen lenni!

Jakab